

[N. Neergaard.]

Kontrol udstrakt over langt større Omraader end før. — Den tekniske Udførelse skal jeg ikke tale om i Aften, det egner sig bedre til Drøftelse i Udvalg.

Jeg skal saa sige et Par Ord om Tillægsafgiftens Forhøjelse, 2 Kr. pr. Liter 100 Graders Alkohol, hvad der betyder ca. 3,6 Mill. Kr. Ja, hvem faar nu de Penge? Bliver det Statskassen, der faar dem? Ja, paa Papiret. Men hvad faar Spritsmuglerne? De faar maaske en større Part deraf, det er jeg ikke utilbøjelig til at tro. Jeg nærer ingen Tvivl om, at naar man skal se rent finansielt paa dette Spørgsmaal, vil det gavne Statskassen mere at nedsætte Tillægsafgiften end at forhøje den; det er nu min Overbevisning, det tror jeg absolut. Der kan jo være andre og meget vægtige Grunde — hvad jeg indrømmer —, der taler imod en saadan Nedsættelse; men rent finansielt set vilde det være en sikrere Vej til at berige Statskassen end den, der her slaas ind paa.

Og nu Toldforhøjelserne. Ja, vi har nu 51½ Ø. pr. Liter 50 Graders Alkohol, og denne Toldsats bliver forhøjet til 1 Kr. 50 Ø. paa Akvavit, Whisky, Cognac etc. Jeg har saamænd hørt mange onde Ord i denne kæred Sal, fordi Toldbeskyttelsen var alt for høj for Spiritusfabrikkerne, og det er den ogsaa, den er kolossal høj, den er 31 Ø. for almindelig Drikkespiritus, for en Vare, som skattefrit kan produceres for knap 50 Ø. Men nu bliver den kolossal forhøjet; det er altsaa en meget stor Forhøjelse af Beskyttelsen for de forædlede Varer. Jeg skal gøre den højtærede Finansminister den Indrømmelse, at dette betyder mindre i dette Forhold end i saa mange andre, fordi Konkurrencen fra Udlandet jo paa anden Maade, gennem de administrative Foranstaltninger, er gjort meget ringe og meget begrænset, men det er dog alligevel et ganske mærkeligt Skridt netop fra de to Partiers Side.

Men dette er langtfra den stærkeste Indvending mod denne Toldforhøjelse paa den fremmede Spirit. Det, der kan anføres til Gunst for den, er i Virkeligheden meget lidt, det er de 700 000 Kr., der overfor de Beløb, her er Tale om, er som en Skrædder i Helvede. Men i øvrigt forsøgte den højtærede Finansminister en Argumentation,

som jeg oprigtig talt ikke finder vellykket. Han sagde, at det skulde være en Byrde, der blev lagt paa den fremmede Spiritus til Erstatning for den Lettelse, den faar ved, at Restaurationsskatten ophæves, men den fremmede Spiritus faar nu for det første ligesom den danske denne Forhøjelse af Tillægsafgiften, og dernæst faar den den Byrde, som ligger i den nye Afgift. Dermed er den danske Spiritus færdig, men saa skal den fremmede Spiritus have den yderligere Dukkert, som ligger i Toldforhøjelsen, og jeg ser ikke rigtig, hvad der kan tale til særlig Gunst for dette. Men Hovedindvendingen er naturligvis de handelspolitiske Betæneligheder, som det kan vække, og derpaa kan jeg selvfølgelig ikke komme ind her, det er et Spørgsmaal, vi maa komme nærmere ind paa i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Jeg skal slutte disse ganske almindelige Bemærkninger med at sige, at den højtærede Finansminister vil jo nok gøre den Erfaring, som saa mange af hans Forgængere har gjort: at nogen egentlig Tak for at opgive en Skat faar man ikke, men man faar en mægtig Utak for det, man sætter i Stedet. Mon man ikke kunde faa det mærkelige Skuespil at se, at denne meget smædede Restaurationsskat efter sin Død den 1. April faar et andet Eftermæle, end man maaske havde tænkt sig, at der om denne Restaurationsskat vil blive sagt: Ja, hun havde jo mange Skrøbeligheder og Gebrækkeligheder, det gamle Skind, men noget godt var der alligevel ved hende, og det kan man i hvert Tilfælde sige, at saa slem som det, der kom efter, som det, der blev sat i Stedet, det var hun ikke?

Jeg forstaar meget godt, af Grunde, som jeg selv mange Gange har fremhævet for dette Ting, at et Forslag som dette, der frister saa meget til Hamstring, maa gennemføres hurtigt — deri kan jeg give den højtærede Finansminister min Tilslutning —, men det maa dog passere et Udvalg. De næringsdrivende, for hvem hele Gildet, om jeg saa maa sige, er gjort, maa da ogsaa have Lejlighed til at udtale sig om de Forslag, der her er stillet, og Rigsdagen maa have Lejlighed til at orientere sig med Hensyn til, hvad de praktisk vil betyde, og ogsaa til at høre Indvendinger imod dem. Jeg vil derfor mene, at der bør nedsættes et hurtigt arbejdende Udvalg om denne Sag.